

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

יום כיפור תשפ"ה

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

שמחת יום הכיפורים

ביום הקדוש והאדיר ביותר בימי שנה - יום הכפורים - נתן הקב"ה ברחמי המרובים כח וסגולה מיוחדת לכפר את כל עוונותיהם של עם ישראל ולטהרם מכתמיהם, כמו שנאמר: "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו" (ויקרא טז, ל).

לכן בניגוד לדרכם של כמה וכמה קהילות השרויים בעצבות נוראה ביום הכפורים וממררים בבכי רב על עוונותיהם וכו', דרכם הקדושה של רבותינו גדולי החסידות היתה לשמוח ביום קדוש זה שמחה גדולה ועצומה.

משל למה הדבר דומה? לאדם שהיה לו בבנק חוב גדול כל כך שגם אם יעבוד כל ימי חייו לא יצליח להשיג את הסכום הנדרש כדי לשלם אותו, והבנק מאים בכל רגע לבלוע אותו חי, ופתאום באחד הימים מתקשר אליו מנהל הבנק ומודיע לו שהוחלט בבנק לוותר לו על כל החוב. הרי אין כל צורך לתאר את השמחה העצומה שיהיה שרוי בה איש זה, ולא יהיה שום דבר בעולם שיוכל להשבית את שמחתו.

וכמו כן, ועוד יותר מכן פי כמה וכמה, צריכים אנו לשמוח ביום קדוש זה, שבו הקב"ה ברחמי מסכים למחול לנו על כל החטאים והעוונות והפשעים שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניו במשך כל השנה, ולתת לנו אפשרות לפתוח דף חדש בחיינו ממש כמי שנולד מחדש.

ומכל שכן שביום זה נותן לנו הקב"ה חיים במתנה, ואחר שקיבלנו מתנה יקרת ערך שכזו על מה עוד יש לנו להתעצב ולהתאונן, וכמו שנאמר: "מה יתאונן אדם חי" (איכה ג, לט) ופירשו חז"ל (איכה רבה ג, יג) "דיו שהוא חי", שהרי גם אם יהיו לאדם כל כסף וזהב שבעולם לא יהיה להם שום ערך כאשר חייו בסכנה, ובודאי יהיה מוכן לתת כל הון שבעולם כדי להמשיך לחיות אפילו חיי דוחק ועוני של ממש, ואם כן ביום זה שנותן לנו הקב"ה את המתנה היקרה ביותר שבעולם, מתנת החיים, עלינו לשמוח שמחה גדולה ועצומה.

ומיד לאחר פתיחת הצום מנהג ישראל קדושים להתחיל לעסוק בבניית הסוכה הקדושה, וסימן לדבר במה שנאמר: "וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה, ויעקב נסע סְפָתָה" (בראשית לג, טז-יז), והיינו שלאחר השלכת השעיר לעזאזל ביום הכפורים מיד צריכים בני יעקב לעסוק בבניית הסוכה הקדושה.

וכל מי שמשתדל בדבר זה יזכה שיתקיים בו מה שנאמר: "כי יצפנני בְּסֶכֶה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני" (תהלים כז, ה).

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

"לשמור ולעשות"

החלק של "לשמור" כולל את כל השס"ה לאווין, והחלק של "לעשות" כולל את כל הרמ"ח מצוות עשה. כלומר כל יהודי צריך להשמר מן החטא, ולקום ולעשות מצוות כפי הנדרש ממנו באותה שעה, אם זה תפילה או לימוד תורה או צדקה, הכל לפי הצורך והשעה, ולהזהר שלא לעשות מצוה הבאה בעבירה. למשל אם אחד ביום שבת החליט לתת צדקה, מיד הוא קם וכתב צ"ק על סך עשרים אלף שקל, לכאורה הוא עשה מצוה גדולה, אך באמת מעשהו אינו רצוי, כיון שהוא לקח עט ביום שבת קודש וכתב כמה מילים, ובזה הוא חילל את השבת. ולמרות שעשה צדקה גדולה, אין בכוחה להגין עליו. או דוגמא אחרת - ביום כיפור כתוב "ועיניתם את נפשותיכם", בא אחד ואומר בשבילי לצום זה דבר קל מאד, אני כבר מורגל בזה, אבל בכדי לענות את נפשי אני אבנה מחסן בחצר של הבית, בלי לאכול ולשתות במשך כל יום כיפור, ובזכות העיניי הזה יתכפרו לי עוונותי. אבל כבר אמרו חז"ל הבונה כמה יבנה ויהא חייב? - הבונה כל שהוא. כלומר על כל לבנה ולבנה שהוא בונה הוא מוסיף עוון על עוונותיו, הוא באמת עינה את נפשו, אך לא לעיניי זה היתה כוונת הקב"ה. עינוי יכול להיות אפילו כל שהוא, למשל, אדם רגיל לנעול נעלי עור - כשהוא נועל ביום כיפור נעלי בית, עצם זה שהוא לא מרגיש איתם כל כך בנוח, די בזה להיחשב כעינוי, כי כל שינוי קטן בהנהגה אצל האדם גורם לו צער, אי סדירות, וכיוצא בזה. יוצא א"כ שאין להקב"ה עניין לצער אנשים.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
19:26	18:45	17:55	ירושלים
19:22	18:43	17:53	תל אביב
19:23	18:44	17:54	חיפה
19:25	18:45	17:55	באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

פרשה בספר תורה כסגולה לרפואה

אחד הימים הוצרכתי לנסוע לחדר מיון בבית חולים בעקבות כאבי בטן עזים שתקפו אותי. קיבלתי שם טיפול קטן שהרגיע את הכאבים ושחררתי לבית. אולם מאז היו כאבים קלים בבטן שלא הרפו ממני. ניסיתי להתעלם מהם, אך זה המשיך להפריע לי. לא בדקתי את זה. חיכיתי שזה יעבור לבד, אך זה לא קרה.

בהגיע "בין הזמנים" של חודש אב נזדמן לי לנסוע לעיר נתיבות ולהגיע לבית מדרשו של מורינו ורבינו הרב יורם לתפילת שחרית.

לאחר התפילה עמדתי בתור כדי לקבל ברכה ממורינו הרב, ואז הרב הכריז על מכירת פרשות בספר תורה חדש. ניגשתי למזכיר כדי לקנות פרשה. לאחר שחתמתי על הוראת הקבע לישיבה הקדושה "רב פעלים קול רינה" שמחזיקה אלפי אברכים, המזכיר הודיע לרב שיש זוכה נוסף בפרשה, אני.

הרב לקח את המיקרופון ואמר: 'זכה בפרשת 'בשלח' שכתוב בה "כל המחלה אשר שמת במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך", ומיד מורינו הרב הביט בי וחייך חיוך רחב, שכאילו רמז לי: אל תדאג, הכל יהיה בסדר.

הייתי המום. הרי עדיין לא סיפרתי לרב כלום על כאבי הבטן שכל כך מציקים לי וכבר הרב מזכה אותי בפרשה שיש בה סגולה לרפואה. אלא שלא רק רוח הקודש יש כאן אלא גם בחינה של "צדיק גוזר והקב"ה מקיים", כי תוך זמן קצר מאז שהרב ברך אותי כאבי הבטן נעלמו כליל.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

הלכות צום יום הכיפורים

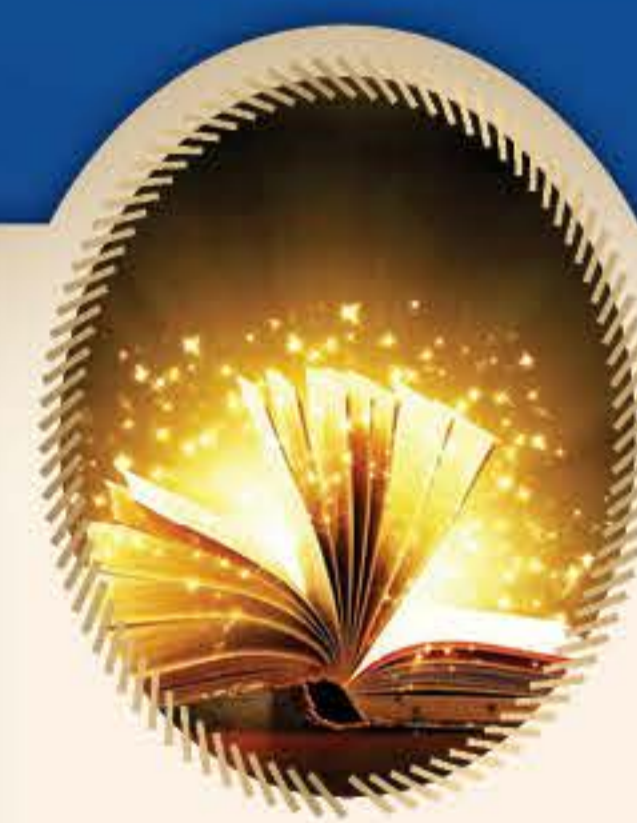
* מגודל מעלתו של יום הכיפורים, אפילו אם הוא חל להיות בשבת קודש, כמו השנה הזו, צמים אפילו בשבת. אולם העלה אדונינו אבינו רבינו יורם אברג'ל שבכל זאת יש לזכור שקדושת השבת גדולה יותר מקדושת יום הכיפורים, ובשנה שזכינו שחל כיפור בשבת זה סימן יפה מאד.

* מותר להכין "חמין" בערב כיפור אחר הצהריים, ויהיה מונח כל הלילה ויום הכיפורים על הפלאטה, [וכמובן, צריך שתהיה בו כמות מספיקה של מים, שיחזיק עד מוצאי כיפור], ובמוצאי כיפור, אחר ההבדלה, יברכו ויאכלו ממנו כולם בשמחה ובטוב לבב, כמו שפסק מרן השולחן ערוך, וכן הנהיג אדוני אבי מופת הדור רבינו יורם אברג'ל.

* צוותה אותנו התורה הקדושה, "ושמרתם את החוקים ואת המשפטים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם", ודרשו חז"ל הקדושים: 'וחי בהם' אמר רחמנא - ולא שימות בהם. ועל כן, אדם שהוא לא חש בטוב, ואם הוא יצום חס ושלום עלול הוא להגיע לידי סכנה אסור לו לצום בכיפור אלא יאכל וישתה, והקב"ה יחשיב לו את זה למצוה, כמו שהוא צם.

* אשה אחרי לידה, אם היא בתוך שלשה ימים ללידה, כלומר בתוך שבעים ושתיים שעות, אסור לה לצום בכיפור, ואפילו אם היא מרגישה שהיא יכולה לצום, לא תצום בכיפור. ותאכל ותשתה לפי שיעורים, שתכין לעצמה חבילה של "שלוקים" הנקראים "איגלו", שיש בכל אחד כזה שלושים גרם, ותשתה כל פעם אחד כזה, ותמתין בן "שלוק" ל"שלוק", 8 דקות. ואם היא מרגישה שצריכה לשתות יותר, ואפילו רק חושבת שאולי היא צריכה, תשתה כל חצי דקה שלוק אחד. ואם גם זה לא מספיק, תשתה כדרכה. ולגבי אכילה בכיפור, אם היא מרגישה חלשה, תאכל לפי "שיעורים" שזה אומר, תאכל שלשים גרם, ותפסיק 8 דקות, ושוב תאכל ותפסיק, וכן על זה הדרך.

* סיפר לי אהובינו הגאון החסיד רבינו אברהם שמחה הכהן קוק רבה של העיר רחובות, שפעם שאלו את הרב מבריסק למה הוא מיקל ביום הכיפורים להתיר לרבים לאכול ולשתות? והשיב להם אני לא מיקל, אלא אני מחמיר, כי אני מחמיר בדיני פיקוח נפש, להציל את הנפש.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

תנצל את הזמן

סיפר פעם אחת רבי חיים מצאנז:

מעשה באישה שהרבתה בדמיונות, ביצה הייתה בידה, ועשתה חשבון גדול לעצמה: מהביצה תבקע תרנגולת, זו תטיל עשרים ביצים, מכל ביצה תבקע תרנגולת, עשרים התרנגולות יטילו ארבע מאות ביצים, שמהן יבקעו ארבע מאות תרנגולות שיטילו שמונת אלפים ביצים, שמהן יבקעו שמונת אלפים תרנגולות, עושר של ממש...

בעוד היא ממשיכה בחשבונותיה ובדמיונותיה, נמעכה הביצה שבידה, ודבר לא נותר בידה... סיים הרבי ואמר:

כאשה זו כן רבים בעולמנו, חיים עוברים עליהם בדמיונות והבלים, ועד שהם מתעוררים, מבחינים שמאומה לא נותר בידם וחייהם כבר מאחוריהם...

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

דיני החייבים בצום יום הכיפורים

אִשָּׁה בְּהָרִיוֹן

אָמְנָם בְּגִמְרָא הַקְדוּשָׁה וּבְשִׁלְחַן עֲרוּנָה מְבֹאָר שְׂאִשָּׁה בְּהָרִיוֹן צָרִיכָה לְצוּם בְּכַפּוּר, אָךְ הַיּוֹם כִּיּוֹן שֶׁהַשְּׂתַנּוּ הַטְּבָעִים וַיְרַדְהָ חֲלָשָׁה לְעוֹלָם, אִשָּׁה בְּהָרִיוֹן אֲסוּרָה לָהּ שֶׁתִּצְוֶה בְּכַפּוּר וְהִיא חִיְבָת לְשִׁתּוֹת לְפִי שְׁעוּרִים. כִּן פֶּסֶק הַשִּׁלְחָן עֲרוּנָה בְּסִימָן תר"ח ס' ע"ד.

אֲחֵרֵי שֶׁפֶסֶק מָרְן שְׂאִשָּׁה בְּהָרִיוֹן תִּצְוֶה, הַמְשִׁיב מָרְן וּפֶסֶק בְּ-תרי"ח ס' ע"ד שֶׁכָּאֲשֶׁר שְׁנֵי רוֹפְאִים אוֹמְרִים שְׂאֲסוּר לְצוּם, אֲפִלּוּ אִם מְאֵה רוֹפְאִים יֹאמְרוּ שְׂצָרִיכָה לְצוּם - שׁוֹמְעִים לְשִׁנִּים שְׂאֲמְרוּ שֶׁלֹּא לְצוּם.

רוֹפְאִים רַבִּים מְאוּד, לְמַעֲשֵׂה כְּמַעַט כָּל הַרוֹפְאִים הַיּוֹם, אוֹמְרִים שְׂאִשָּׁה בְּהָרִיוֹן לֹא תִצְוֶה אֶלָּא תִשְׁתֶּה לְפִי שְׁעוּרִים.

לְכִן גַּם אִם הַמְצַב הִיא הַפּוּקָה, אִם הִיא שְׂרַב הַרוֹפְאִים אוֹמְרִים כִּן לְצוּם וְשִׁנִּים אוֹמְרִים לֹא לְצוּם שׁוֹמְעִים לְשִׁנִּים, וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁהַמְצַב הוּא כְּרַגַע שֶׁכָּל הַרוֹפְאִים כְּמַעַט, כְּמַעַט פֶּה אֶחָד, אוֹמְרִים שְׂאִשָּׁה בְּהָרִיוֹן חִיְבָת לְשִׁתּוֹת לְפִי שְׁעוּרִים. זֶה אוֹמֵר לְשִׁתּוֹת בְּכָל פְּעַם שְׁלוֹשִׁים גָּרָם, כְּמוֹ שְׁלוּק אֶחָד אֵיגְלוּ זֶה שְׁלוֹשִׁים גָּרָם, וְאִם אֶפְשָׁר - לַעֲשׂוֹת הַפְּסָקָה חֲמִשׁ דְּקוֹת בֵּין שְׁלוּק לְשְׁלוּק.

אִם אִשָּׁה צְמָאָה אוֹ שֵׁישׁ לָהּ חֲלָשָׁה אוֹ כְּאֲבִי בֶטָן, אֶפְשָׁר כָּל עֲשָׂרִים שְׁנִיּוֹת כְּזֶה שְׁלוּק. אֵין הַגְּבֻלָּה לְמִסְפַּר הַשְּׁלוּקִים וְזֶה יִחָשֵׁב לָהּ כְּמוֹ צוּם מְכִיּוֹן שֶׁהִיא שׁוֹתָה אֶת זֶה פְּחוּת מִשְׁעוּר וְעוֹשָׂה אֶת זֶה לְשֵׁם שְׁמִים כִּדִּי לְהַצִּיל אֶת הָעֶבֶר.

חולֵי כְלִיּוֹת

חולֵי כְלִיּוֹת יִתְּנוּ ה' רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, הֵם צָרִיכִים לְשִׁתּוֹת, חִיְבִים לְשִׁתּוֹת! בְּהַרְבֵּה מִהַמְקָרִים מִסְפִּיק לְשִׁתּוֹת לְפִי שְׁעוּרִים, לְכִן יִשְׁתּוּ כָּל כְּמָה דְּקוֹת שְׁלוּק אֶחָד. וְאִם קָשָׁה כָּל כְּמָה דְּקוֹת, אֶפְשָׁר אֲפִלּוּ לְשִׁתּוֹת שְׁלוּק כָּל עֲשָׂרִים שְׁנִיּוֹת. אֲבָל אִם הַרוֹפֵא אוֹמֵר שֶׁהֵם צָרִיכִים לְשִׁתּוֹת בְּכַמּוֹת גְּדוּלָּה בְּרַצָּף, אִזּוֹ יִשְׁתּוּ בְּרַצָּף כְּמּוֹת גְּדוּלָּה.

חִלָּים לוחֲמִים פְּטוּרִים מִהַצּוּם.

אִם יְכוּלִים לְאָכַל וְלְשִׁתּוֹת בְּשְׁעוּרִים מִבְּלִי שֶׁהַדְּבַר יִפְגַע בְּיַכְלֵת הַמְבַצְעֵית שְׁלָהֶם, אֲשֶׁרֵיהֶם!

יהלום נשאר יהלום

בספר תולדות יעקב יוסף מובא מעשה בילד יהודי, שהגויים חטפו אותו מבית החולים, והוא גדל אצל פריץ אחד שהיה חשוך בנים. אף אחד לא ידע עליו, אפילו הילד עצמו לא ידע שהוא יהודי. אבל כאב מאד לפריץ שילד זה הוא יהודי, ובכל זאת הוא גידל אותו כאילו היה בנו. רק שלמזלו הטוב הוא נחטף אחר שכבר עשו לו ברית מילה וקראו לו בשם יהודי, שמו היה פייביש. כשהילד הגיע לגיל שתים עשרה, הוא כבר היה בחור נעים, מוצלח מאד וכשרוני. למרות שהוא התנהג כגוי לכל דבר, הפריץ רצה להמיר את דתו של הילד באופן רשמי, והכין לכבוד זה סעודה גדולה, ובאותה הזדמנות החליט לשנות את שמו של הילד מפייביש לאיוון. ביום המיועד הפריץ ערך סעודת מלכים, באו כמרים והרבה אנשים חשובים. בזמן הסעודה הפריץ אומר לילד 'מהיום לא יקראו לך עוד פייביש, אלא יקראו לך איוון', הילד שאל אותו 'למה עד היום קראו לי פייביש?' בלית ברירה נאלץ הפריץ לספר לו את האמת 'כיון שאתה נולדת לאבא ואמא יהודיים, לכן גם אתה יהודי, אבל מהיום והלאה אנחנו מעבירים אותך לדת שלנו'. כאשר שמע הילד שהוא יהודי, לא הסכים להמיר את דתו, אמר להם 'אני לא משנה את השם שלי, אני רוצה להשאר פייביש'. מיד הכומר לקח אותו לשיחה מוסרית, אמר לו 'איך אתה מתנהג בצורה כזאת?! אתה צריך להכיר טובה לפריץ שגידל אותך עד היום, ולא חשך ממך מאומה'. אמר לו 'אני את יהדותי לא אשנה, השם שלי פייביש ישאר איתי לנצח נצחים'. איימו עליו בעינויים קשים, אך הוא סירב להמיר את דתו, גם כשהתחילו לענות אותו בפועל, הוא עמד בסירובו, עד שבאמצע העינויים הוא נפח את נשמתו, והמסיבה נהפכה לאבל. פייביש מסר את נפשו על קידוש ה', היה מזה קידוש שם שמים גדול שזעזע את כל העולמות. באותה העת אמר הבעל שם טוב שכל שבעת הרקיעים הזדעזעו ממקומם ממסירות נפשו של פייביש. מכאן אנחנו לומדים מה עוצמתו של כל יהודי, ולא משנה מה מצבו הרוחני, יהלום נשאר יהלום בכל מקום.

תפילה כל נדרי בתשפ"ה

התפילה הנדירה שמרטיטה את הלב
ומסירה כל מעכב!
מסוגלת לזיווגים, פרנסה וילדים...

החיד"א שליט"א
יעמוד בערב יום הכיפורים
בתפילה לישועת הזוכים!

מהרו לחייג: 08-6381000
או באתר הבית שלנו: Abargel.co.il

הזוכים יזכו
בסגולת "ארנק"
ושטר ברכה"
שיגיעו ישירות
לביתכם!

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

ואהבת לרעך כמוך היא הדרך
להגיע לאהבת השם אמיתית
ומסוגלת להביא את האדם לדרגות
עליונות ביותר.

העלון מוקדש:
לרפואת גבריא'ל בן מלכה הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן
יהודית אסתר הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יודם אברג'ל
יום א' תשפ"ה

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000